

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. август 2010. године

Предмет бр. 04/09

Д. П.

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању 6. августа 2010. године, у присуству следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Рацеша ТАЛВАРА, извршног службеника

Након што је размотрила изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године, о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 1. децембра 2008. године, а уписана је 21. јануара 2009. године.
2. Дана 27. априла 2009. године, Комисија је проследила жалбу Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС), уз захтев за достављање примедоба УНМИК-а на прихватљивост жалбе.
3. Дана 15. јула 2009. године, УНМИК је доставио одговор на питање прихватљивости жалбе. У одговору су биле наведене бројне поверљиве информације које, према процени УНМИК-а, не могу бити откривене ниједној трећој страни, укључујући жалиоца.

4. Дана 5. августа 2009. године, након што је изоставила делове са поверљивим информацијама, Комисија је послала жалиоцу одговор УНМИК-а, како би он могао да изнесе своје примедбе. Дана 21. новембра 2009. године, Комисија је допунила свој Пословник уношењем правила 39бис, којим се појашњава поступак подношења и одобравања захтева којим се тражи тајност информација. Дана 25. новембра 2009. године, Комисија је званично одобрила захтев УНМИК-а за очување тајности одређених информација.
5. Будући да није примила одговор од жалиоца, Комисија је жалиоцу поново проследила одговор УНМИК-а 2. децембра 2009. године. Дана 30. децембра 2009, жалилац је доставио свој одговор.
6. Дана 26. фебруара 2010. године, Комисија је проследила УНМИК-у одговор жалиоца, ради упознавања са садржином и пружања могућности да на њега одговори уколико то жели. УНМИК није искористио могућност изношења додатних коментара.

II ЧИЊЕНИЦЕ

7. Жалилац, господин Д.П, је син гђе П.П. Госпођа П.П. је живела у Приштини, а г. Д.П. је живео ван Косова.
8. Према наводима комшинице, гђе С.Ј, тројица мушкараца у црним униформама Ослободилачке војске Косова (ОВК) отели су гђу П.П. из њеног стана у Приштини, 28. јуна 1999. године, око 16 часова. У току отмице, г. З.Ђ, други комшија, покушао је да интервенише али је и он том приликом био отет.
9. Након што је обавештен о отмици, жалилац се обраћао државним органима у Београду, амбасадама оних држава које су биле војно присутне на Косову, невладиним организацијама, верским организацијама и медијима. Жалилац наводи да је много пута контактирао УНМИК и КФОР од тренутка отмице до дана кад је обавештен да су посмртни остаци гђе П.П пронађени (видети став 13 у даљем тексту).
10. У допису градоначелнику Ниша, датираном на 14. јул 1999. године, привремени специјални представник генералног секретара (СПГС) је изјавио да ће УНМИК дати све од себе, у спрези с КФОР-ом, како би се сазнала судбина гђе П.П.
11. Дана 18. августа 1999. године, Министарство унутрашњих послова Србије доставило је предмет жалиоца КФОР-у. КФОР је проследио предмет УНМИК-у 16. септембра 1999. године.
12. УНМИК Полиција је званично покренула истрагу у овом случају почетком 2000. године, након што је УНМИК Полиција у Митровици узела изјаву од једног жалиоцевог сродника. Регионална истражна јединица у Митровици је потом случај проследила Истражној јединици града Приштине, која је започела своју истрагу предметног случаја.
13. Дана 18. јула 2000. године, истражитељи су пронашли тело гђе П.П, чији је идентитет потврђен 15. новембра 2000. године. УНМИК је предао посмртне остатке гђе П.П жалиоцу 15. августа 2001. године, на Мердару, контролном пункту КФОР-а.

14. У августу 2001. године, предмет је преузела Централна јединица за кривичне истраге (ЦЈКИ) УНМИК Полиције, која је била основана у новембру 1999. године.
15. ЦЈКИ је наставила истрагу у току 2001. и 2002. године, а у 2003. години, због недовољно доказа, полицијска истрага је била закључена. Жалилац је о затварању истраге УНМИК Полиције сазнао у току поступка испитивања његове жалбе од стране Комисије (у августу 2009).
16. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (С/ПРСТ/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. У периоду од 9. децембра 2008. до 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета који су били у поседу Одељења правде УНМИК-а и УНМИК Полиције предати су одговарајућим органима ЕУЛЕКС-а.
17. Иако је УНМИК Полиција престала са активном истрагом у овом случају у 2003. години, истрага је и даље отворена и у надлежности је међународног тужиоца ЕУЛЕКС-а у Окружном суду у Приштини.

III ЖАЛБЕ

18. Жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи киднаповање и убиство његове мајке. Он се жали и на душевни бол и патњу који су, како наводи, изазвани том ситуацијом.
19. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалилац указује на повреду права своје мајке на живот, загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права на слободу од нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3 ЕКЉП.

IV ПРАВО

20. Пре него што почне да разматра меритум, односно суштину предмета, Комисија прво мора да одлучи да ли да тај предмет прихвати, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
21. Члан 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 предвиђа да Комисија може да решава одређено питање тек након што утврди да су сва остала средства за испитивање наводних повреда права претходно исцрпена.
22. Жалилац у суштини тврди да није било одговарајуће кривичне истраге у случају киднаповања и убиства његове мајке и жали се на начин на који су према њему, као најближем сроднику жртве, поступали надлежни органи. Комисија напомиње да је гђа П.П отета 28. јуна 1999. године, пре више од десет година.
23. СПГС тврди да је случај на први поглед неприхватљив. Он је мишљења да нису исцрпена сва остала средства за испитивање случаја, будући да предмет жалиоца

чека на решавање пред међународним тужиоцем ЕУЛЕКС-а у Окружном суду у Приштини.

24. Комисија уочава да СПГС у својим примедбама није указао ни на један конкретан правни лек који жалиоцу стоји на располагању кад је реч о делотворности саме истраге. Са своје стране Комисија не види ниједан такав лек. Чињеница да је истрага у предметном случају и даље у току није релевантна за предмет жалбе: делотворност саме истраге.
25. Комисија стога закључује да жалба не може да буде одбијена због неискоришћености правних лекова у смислу члана 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
26. Комисија због тога сматра да жалбе уложене на основу чланова 2 и 3 ЕКЈП покрећу озбиљна чињенична и правна питања чије решавање зависи од испитивања меритума. Сходно томе, Комисија закључује да ова жалба није очигледно неоснована у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
27. Комисија не види ниједан други разлог на основу којег би жалбу прогласила неприхватљивом.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Раџеш ТАЛВАР
извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
председавајући